

kunde man let tænke sig, at Gjæstgiverne kunde gjøre Bagerne overflødige, og jeg maa derfor holde for, at man ogsaa burde give Bagerne Ret til at drive Bærtshuushold.

Bloch: Derfom det ærede Udvalgs Forslag til § 57 bliver vedtaget, saa bliver der en meget betydelig Forskiel imellem Lovens Bestemmelser for Kjøbstæderne og for Landet; thi saa vil der for Landet udfordres kongelig Bevilling til disse Ræringer, hvorimod de i Kjøbstæderne blive aldeles frie. Det forekommer mig, at dette ikke er rigtigt, og jeg skal derfor ogsaa tilraade, at det 3de Stykke i § 57 bliver staaende. Med Hensyn til det Væringsforslag, der er stillet af et æret Medlem for Kjøbenhavn til § 63, som gaaer ud paa, at Gæstgiveri giver Adgang til Bognmandsnærings, er der blevet bemærket, at Bognmandsnærings ikke er berørt i denne Lov, og det er af den høitærede Indenrigsminister anført, hvad jeg forøvrigt ogsaa har antaget at være Mening, at det med Hensyn til Bognmandsnærings skulde forblive ved de hidtil gjældende Regler. Jeg maa imidlertid ansee det for ønskeligt, om der kunde skee nogen Forandring i disse Regler. Som bekendt, er der i de fleste Kjøbstæder BognmandsLaug, med udelukkende Ret til at befordre Kjøbstadens Indvaanere, selv paa mindre Landture, hvorpaa jeg imidlertid ikke videre skal gaae ind. Da Loven imidlertid paa saa mange andre Maader bliver til Fordeel for Kjøbstadindvaanerne, navnlig ved at meddele Oplysninger og aabne deres Dine for at see, hvad der er dem fordeelsagtigt og i deres egen Interesse, mener jeg, at man ogsaa her med Hensyn til denne Rærings skulde agte lidt paa Kjøbstadindvaanernes Læve. Jeg anseer det for ønskeligt, at der kunde vindes nogen mere Frihed i denne Henseende. Jeg veed ikke, om den høitærede Indenrigsminister har paatænkt at udstrække Ræringsfriheden ogsaa til Befordringsvæsenet. Jeg veed vel, at dette er Noget, der ligger paa Grændsen af det Særliges og Fælles Opmærksomhed, men Noget maa der vel kunne gjøres indenfor det Særliges Grændser.

Bregendahl: Det var med Hensyn til Spørgsmaalet om Bognmandsnæringsens For-

ening med Gæstgiveri, at jeg vilde tillade, mig at udtale et Par Ord. Naar det skal forstaaes paa den Maade, som den ærede Ordfører nys udtalte, troer jeg, at det fortjente nærmere Overveielse fra Udvalgets Side, om Affattelsen af § 63 saaledes, som den vil blive, naar Underændringsforslaget vedtages, vil være heldig. Hvis jeg forstod den ærede Ordfører rigtigt, da var det hans Mening, at de Bestemmelser, som Lovgivningen forøvrigt kræver for at udøve Bognmandsnærings, skulde opfyldes, uagtet Underændringsforslaget blev vedtaget; men i saa Tilfælde kommer der til at ligge en forskjellig Betydning i § 63 med Hensyn til de nævnte forskjellige Ræringsbrug, idet nemlig Berettigelsen til de forskjellige øvrige Ræringsveie, som der ere nævnte, at Gæstgiveri kunne erhverve Adgang til at drive ved Siden af deres Gæstgiveri, kan erhverves i Overensstemmelse med Lovens almindelige Regler, hvorimod Adgang til at drive Bognmandsnærings kun kan erhverves ifølge de Regler, der nu gjælde derom. Det er ganske vist, at det er en stor Gene for Kjøbstadbeoerne at have disse tvungne eller rettere bundne BognmandsLaug, men jeg troer ikke, det gaaer an at vedtage en saadan Bestemmelse her, der ophæver disse; thi just paa Grund af, at der eksisterer bundne Laug med Hensyn til Bognmandsnærings, er Berettigelsen til at udøve Bognmandsnærings bleven et Slags Eiendomsgegenstand, som gaaer i Handel og Wandel, og Enhver, der er Bognmand i en Kjøbstad, har i Almindelighed bestalt en Kjøbesum for Berettigelsen, hvilket er Noget, som Postbestyrelsen har troet sig berettiget til at sanctionere, idet det navnlig har troet, at det var i Befordringsvæsenets Interesse, at Antallet var indskrænket paa ethvert Sted. Jeg troer derfor ikke, at det gaaer an at forandre disse Bestemmelser, inden de øvrige Forhold om Befordringsvæsenet blive mere ordnede.

Ordføreren: Jeg indseer ikke, at dette Tillæg, hvis det vedtages, paa nogen Maade kan forstaaes saaledes, at det skulde forandre de nugældende Bestemmelser for Bognmandsnærings; thi der vil ikke blive sagt Andet